

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošiljanjem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVĚNSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopis
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrstice,
če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Vabilo na naroročbo.

Ob koncu leta v ljudo vabimo vse dosedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, da se zopet naročijo za leto 1879., ter nam še skušajo novih naročnikov pridobiti. Kdor ima s čim in hoče naše podvzete podpirati z majhnim darom, naj pristopi med deležnike tiskovnega društva, da se nadomestijo tisti udje, ktere nam je smrt pobrala; dosedanje deležnike pa prosimo, da nam še naprej zvesti ostanejo.

Deležnina znaša za celo leto 5 fl.

Naročnina za celo leto 3 fl., za pol leta 1 fl. 60 kr., za četrť leta 80 kr.

Naročnina se nam naj blagovoljno po poštnih nakaznicah še ta mesec pošlje, da vemo, koliko naj prve številke tiskati damo. — Napisi se naj napišejo razločno in kdor je nov naročnik, naj to pristavi, dosedanji pa naj na nakaznico prilepijo tiskani napis.

Opravništvo „Slov. Gospodarja“.

Nasledki zasedanja Bosne in Hercegovine za Avstrijo.

Precej obupni bili smo uže avstrijski domoljubi, ki nam velja znano geslo: vse za vero, dom in cesarja. Malo ali celó nič upanja nismo imeli, da se neizmerno pogubnemu šopirenju zapravljivega liberalizma kmalu stori zaželjeni konec. Nemški ustavoverci pri nas in magjarski strahonje v ogerških deželah so se premočno ugnezдили. Očitno propadanje vere in pravnosti, drzno rušenje avstrijske zavesti in domoljubja, nevarno ugonobljanje prejšnjega blagostanja, nesramno oderuštvo, rastoče uboštvo, hiranje trgovine in obrta, propad kmetijstva, vedno večje dače in doklade, vseobče zadolženje, vse je bilo liberalnim glavačem bob v steno! Pogubnih razmer nam ni bilo moč vgenoti. Naenkrat se zablisne v Bosni in Hercegovini; uboga „raja“ stopi pod orožje zoper Turka za „križ sveti in svobodo zlato“. Nemški in magjarski liberalci so se temu posmehovali in trdno s Turkom držali. Ubogih kristijanov so se usmilili najprej Črnogorci,

potem Srbi in naposled mogočni Rusi. Naši turkoljubi se zdaj prvič stresejo. Pod strahovitimi udarci slovanskega orožja omaguje Turčija. Smrtni udarec vendar še za nekaj časa zabranijo evropski državniki ter prepustijo Avstriji zasesti sosedno jej Bosno in Hercegovino! Turkoljubi zatrepčeje same jeze in srda in začnejo na vso moč upirati se zasedenju turških dežel. Vse zapstoj! Slavni naš general Filipovič in jegovi junaki pobijejo v sijajnih bitkah turške upornike. Ob enem pokažejo svetu, da ima Avstrija res prerojeno armado in zopet zmagonosnih generalov. To je avstrijsko domoljubje neizmerno potolažilo in ukrepilo. Prešnila nas je po dolgem času zopet vesela nada in krepko upanje na boljšo bodočnost. Zato so pa iz bojišča vračajoči se vojaki bili povsod z neizmernim veseljem in navdušenjem sprejeti! Ogromna večina našega prebivalstva je rekla: slava junakom, jihova kri ne sme biti zapstoj prelita; turški deželi morate biti — naši!

Komur pa to ni ugajalo in hudo presedalo, to so bili naši nemški in magjarski turkoljubi. Ti so sklenoli turškemu sultanu Bosno in Hercegovino ohraniti, povečanje cesarstva s slovanskimi prebivalci zabraniti, ministra Andrassy-ja v odstop prisiliti s tem, da mu potrebnih denarjev za vojake v Bosni in Hercegovini ne dovolijo in v državnem zboru na Dunaju in v Budimpeštu Bero-linski mir zavrzajo. In res, nemški ustavaki pod vodstvom Herbsta, Giskre, Kurande itd. magjarski slovanožreci pod Pulsky-jem in grofom Appony-jem so se silno zaganjali v Andrassy-ja in ga srdito napadali. Ali čem bolj so se v njega zaganjali, tem hujše so z glavami butnili v steno — pravega avstrijskega državnika, kakoršnega se je tukaj grof Andrassy skazal. Čeravno Magjar in bivši turkoljub, govoril je vendar kot pravi avstrijski domoljub ter tako jasno dokazal potrebo zasedanja Bosne in Hercegovine, da so Nemci in Magjari popustili svoje vodnike in jemu pritrdili ter dovolili zahtevanih 20 milijonov. Grof Andrassy je sijajno zmagal, ustavoverne glavače in magjarske kričače prvi uspešno pobil. To je za naše

politične razmere neizmerne važnosti! Sedaj ni dvombe, da bodo prošnje hercegovinskih in bosenskih poslanikov, ki so se zadnje dni našemu cesarju prišli poklanjat, uslišane, Bosna in Hercegovina postanete avstrijski deželi! S tem je pa nemškemu in magjarskemu turkoljubju sekira položena na korenino pa tudi sedanjemu ustavovernemu liberalizmu. Uže zapuščajo Nemci in Magjari svoje dosedanje liberalne voditelje, uže govori o potrebi združiti Bosno in Hercegovino z Dalmacijo, uže prodira misel Avstrijo tudi na slovensko prebivalstvo bolj trdno nasloniti. Tako je pa na vse strani, ne samo v verskem, družbinskem in gospodarskem, ampak tudi v političnem oziru dokazano in priznано, da sedanje liberalne razmere ne sodijo za Avstrijo — res zlata vreden nasledek zasedenja Bosne in Hercegovine!

Cerkvene zadeve.

Šematizem Lavantinske škofije za leto 1879 je izišel in se dobi pri prečastitem ordinarijatu in tudi v Pajkovi tiskarni, iztis po 40 kr. Iz njega poizvemo imena in naslove papeža, 61 kardinalov, salcburškega nadškofa, našega milostljivega kneza in škofa, in vseh duhovnikov, redovnikov, bogoslovcev, seminaristov in redovnic naše škofije. Vseh duhovnikov štejeemo 490. Umrlo jih je od lani 16. Bogoslovcev je 22, seminaristov 36, zlato-mešnikov 12, usmiljenih sester v Mariboru 10, v Ptujju 8, v Celju 5, v Terbovljah 3, v Brežicah 3, šolskih sester pa v Mariboru 28, pri sv. Petru 5, v Celju 3.

Theologisch-praktische Quartal-Schrift se glasi nalašč za katoliške duhovnike v djanskem pastirstvu nastavljene izhajajoči časopis v Lincu v G. Avstrijskem. Vsako četrletje se naročnikom dopošlje zvezek, ki obsega po 200 strani. Priznati moramo, da je v tej stroki ta časopis najboljši. Vsak ga bere z veseljem in na veliko korist. Dokaz temu je, da začne z novim letom 32. tečaj in da je letošnji imel 1600 naročnikov. Dokler ne dobimo slovenski duhovniki enakega slovenskega časopisa, bodi nam ta priporočen. Naročnina znaša 3 fl. 50 kr. ter se pošlje: An die Redaktion der Quartalschrift in Linz, Harrachgasse Nr. 9.

Svete listne bukve katoliške cerkve ali razlaganje in dejanska obravnava vseh listov, ki se berejo ob nedeljah in zapovedanih praznikih celega leta. To je naslov novi knjigi, obsegajoči 310 strani, tiskani pri „Klein in Kovač“ v Ljubljani. Spisal in založil jo je pa ljubljanski kanonik in profesor bogoslovja, č. g. dr. Klofutar. Knjiga je namenjena duhovnikom, ki hočejo na podlagi svetih listov pridige in homilije si prirediti. In v ta namen bo težko katera druga knjiga bolj porabna. Kajti ona podaja zraven znanstvene razlage svetopisemskih besed in stavkov še ubilno in jako primerno vpletenih nauk in opominov, in ravno

ti so, ki knjigo najbolj priporočujejo. Dobi se v knjigarnah, pa tudi pri velečastitem pisatelju. Cena je 2 fl.

Ude molitvene družbe „Naše ljube Gospe presv. srca“, katerih se tudi po naših slovenskih krajih šteje že mnogo tisoč, bo zanimalo, če njim naznanimo, da so sedajšnji sv. Oče Leon XIII. prvotno družbenko podoba — dete Jezus stoječe pred Marijo — zopet potrdili ter dovolili, da se sme povsodi, tudi v cerkvah, k očitnemu češčenju izpostavljati. Ta podoba je bila 4 leta sem vsled nekih pomot prepovedana. Zraven tega bo vse ude razveselilo, če zvédo, da so papež Leon XIII. najvikšemu vodniku te družbe željo razodeli, da si nakupi cerkev sv. Jakoba v Rimu, naj jo popravi, da se bo potem posvetila v čast najsvetejšemu srcu Jezusovemu in naši ljubi Gospej presv. srca. Cerkev se je v ta namen tudi že kupila, toda popravilo bo stalo mnogo stroškov. Da se ti stroški poravnajo, so se začeli nabirati mili darovi. — Glavni sedež te tolikanj priljubljene družbe je bil do zdaj v Isodunu na Francoskem; od zdaj pa bode v Rimu, poglavitnem mestu katoliške Cerkve.

J. Ž.

Vrtec, časopis s podobami za slovensko mladino. Izdaja in ureduje Ivan Tomšič v Ljubljani. — Dedenes hoče in skoro mora vsak kaj brati ali čitati, bodi star ali mlad, učenjak ali poljedelec. Tej občni potrebi ustreči so se ustanovili različni listi za razne stanove in znanosti. Za našo slovensko mladino izhaja že 8 let zgoraj omenjeni izvrstni list: Vrtec, ki vsak mesec po enkrat prinaša mladini zdrave dušne hrane v poduk in zabavo. Tudi drugo leto bode izhajal ter spodbujal slovensko mladino k znanostim in krepostim, k bogoljubnosti, značajnosti in poštenosti. Opozorujemo torej zdaj, ko se bliža novo leto in ž njim čas, da se naročijo listi, ktere kdo hoče drugo leto čitati, slovensko mladino na Vrtec, pa tudi stariše, učitelje, duhovnike in sploh prijatelje naše mladine, naj si ga naročijo, naj ga priporočujejo in gmotno in duševno podpirajo. Če bo urednik dobil vsestranske podpore, bode tudi leži svoji imenitni nalogi vsestransko zadostoval. Vrtec stane za celo leto 2 fl. 60 kr., pol leta 1 fl. 30 kr. Kdor pa pridene 40 kr., dobi mesca marca še knjižico: Dragoljubci, obsegajočo zbirko podučnih pripovedek za slov. mladino. Naročnina se naj še ta mesec pošlje po poštni nakaznici uredništvu Vrteca v Ljubljani v Lingarjevih ulicah hiš. št. 1. I. Skuhala.

Cerkveni glasbenik, glasilo Cecilijinega društva v Ljubljani. — Cecilijino društvo v Ljubljani si je naložilo lepo pa težavno nalogo: cerkveno glasbo, t. j. godbo in petje v cerkvi v duhu sv. kat. Cerkve učiti in gojiti. V ta namen se je osnovala v Ljubljani orglarska šola, v kateri se mladi organisti podučujejo v cerkveni glasbi. Vendar v to šolo pridejo le nekteri organisti in uspeh društva bi bil jako omejen in počasen, ko

bi vsi drugi organisti ne mogli izvedeti, kaj in kako uči Cecilijino društvo. Temu pa je društvo v okom prišlo s tem, da je začelo zgorej omenjeni list izdajati, ki po enkrat na mesec prinaša 8 strani berila in 4 strani primernih pesmij ter tako vsem organistom daje priložnost podučiti se, in vaditi v pravi cerkveni glasbi. List ureduje č. g. Janez Gnjezda, muzikalno prilogo pa slavni skladatelj g. Anton Foerster. Za organiste je list velike koristi, ker ne le, da jim prave, dobre nazore o cerkveni glasbi podaja in v njih cerkveni duh vzbuja, ampak priskrbi jim tudi za celo leto lepih in potrebnih muzikalij ali pesmij, katerih si po tej ceni ne bi mogli drugače pridobiti. Naj toraj organisti ne opustijo si o novem letu ta list naročiti. Naročnina znaša za celo leto 2 fl. in se najleži pošlje po poštni nakaznici: Uredništvu Cerkevnege glasbenika v Alojznici v Ljubljani. I. Skuhala.

Gospodarske stvari.

O zadolženih zemljiščih.

J. L. Ali ste že slišali, da bi se dan danes kdo denarja branil? Kaj ne, to je neverjetno. Ali vendar je temu taka, kajti ljubljanska hranilnica ima gotovine 400.000 fl., katere ne more spraviti v zanesljive roke, v katerih bi se jej ne bilo zgube bati. Da bi jej v bodoče ne dobajalo toliko novcev v njene blagajnice, kjer morajo neplodonosno ležati, sklenila je, da od vloženih glavnice ne bode več po 5% obresti plačevala, ampak samo po 4½%. Prečitavši to sem si hitro mislil, da smo Štajerci v zadevi denarnih zavodov veliko srečnejši nego Kranjci. Ti imajo namreč edino le v Ljubljani svojo, sicer v največji zanesljivosti stoječo, hranilnico, a Štajerci imamo mnogo hranilnic in posojilnic, kjer moremo prihranjene krajearje prav plodovito založiti. Naj imenujem v tej zadevi en sam zavod, n. pr. ljutomersko posojilnico, ki daje od naloženih novcev 2% več, nego ljubljanska hranilnica. To zadnjo zadevo na stran pustivši hočem spregovoriti o tem, zakaj ljubljanska hranilnica svojega gotovega denarja spečati ne more. Znano je, da hranilnice svoj denar le na zanesljiva zemljišča, le na zanesljiva nepremična posestva razposojujejo proti vknjiženju na prvem mestu. Na Kranjskem bi torej takih zemljišč več ne bilo. Bila bi torej večinoma tako zadolžena, bilo bi torej na njih toliko intabuliranega dolga, da hranilnica, ki daje navadno le na nezadolžena posestva, njim svojega denarja več ne zaupa. Utegnila je že v poslednji dobi neprijetne skušnje narediti, kakor so jih drugi. Vsaj je znano, da po eksekutivni dražbi prodane kmetije dostikrat še intabuliranih dolžnikov ne poplačajo. In ravno v tej zadevi berem številke, katere kažejo, koliko so v poslednjih letih po skupnem Avstrijskem intabulirani upniki pri svojih dolžnikih iz-

gubili, ko so jim posestva po eksekutivni poti prodali. Leta 1874 se je 4720 posestev prodalo, in pri tem so intabulirani upniki od vsakih sto gld. 32 gld. izgubili (32%). Leta 1875 se je po silni poti 5005 posestev prodalo, a upniki so imeli pri njih 36% izgube; l. 1876 se je posilnih prodaj 6342 naštel, pri čemer so upniki 37% škode imeli. Lani pa se je celo 7981 posestev po silnojavnih dražbi prodalo, in upniki so od posojenega denarja 43% izgubili, t. j. skoro polovico. Iz tega se pa jasno razvidi, da vrednost zemljišč in hiš pada, ker so upniki od svojih vknjiženih glavnice toliko izgubili. To nam razjasnuje, zakaj ljublj. hranilnica svojega denarja v zanesljive roke razpečati ne more. To bi bil iz ene strani žalosten vzrok, kateri naj bi posestnika svaril pred dolgovi, kajti gotovo se njegovo denarno stanje k slabemu nagibljuje, gotovo že celo peša, gotovo ni zanesljivo, ako ne more za-nj iz poštenih rok pomoči dobiti. Kajti vsi drugi, pri katerih bi še pomoči iskal, gledali bi prej na to, da sebe okoristijo, a njega poškodujejo in — ugonobé. Sicer je pa morebiti na drugi strani to, da ima ljubljanska hranilnica zdaj toliko gotovine na razpolaganje, veselo znamenje; morda kranjski posestniki svojih posestev nečejo več „zamazavati“, morda so začeli varčevati? To bi bilo gotovo želeto, toliko Kranjcem, Štajercem, kolikor vsem Avstrijcem! Prav za prav pa ta okolnost ljublj. hranilnice ni posebnega, dalje segajočega pomena. Ne more se iz tega slučaja niti na eno niti na drugo stran zanesljivo sklepati; kajti ljublj. hranilnica je denarno sredotočje cele kranjske kronovine. Mi smo to samo tudi le kot povod vzeli, da našim kmetskim čitateljem najpotrebnejšo lastnost Slovencev — varčnost najtopleje priporočamo. Gotovo je namreč marsikoji slovenski posestnik mej onimi avstrijskimi državljani, ki so v poslednjih letih več novih dolgov naredili, nego starih popravili. Mi beremo namreč v priobčeni knjigi, da se je v poslednjih letih vedno več novih dolgov na zemljišča intabuliralo, nego starih iz zemljiščnih knjig izbrisalo, namreč:

Leta;	na novo vknjižilo:	izbrisalo samo:
1871.	231 milijonov gld.	182 milj. gold.
1872.	317 " "	207 " "
1873.	447 " "	227 " "
1874.	417 " "	244 " "
1875.	387 " "	234 " "
1876.	342 " "	228 " "
1877.	283 " "	245 " "

Ktere rastline so travnikom škodljive.

M. Najbolj znane in travnikom škodljive rastline, ktere je treba, kolikor mogoče, pokončevati, so sledeče: 1. Podlesk (*Colchicum autumnale*, *Herbstzeitlose*, *nackte Jungfran*) je čebulnata rastlina, ktere rujavi čebul 9—10 palcev globoko v zemlji tiči, več postranskih korenin poganja in se

tako zelo razširja. Ko roža ali šipek, tulipani podobni cvet, prikaže se navadno meseca avgusta in septembra, najrajši po zadnji košnji. Spomladi se prikažejo debeli, široki listi, in močne glavice, ki so polne rujavega semena. Ta rastlina se nahaja le na suhih travnikih in je v vseh svojih delih za živalsko truplo strupena. Povžita napravlja živini omotico in duši in mori druge in koristne senokošne rastline. Najbolj gotovo se ta senokošni plevel pokonča, ako se z ozko špičasto lopato z bližnjim drnom vred izbode, rastlina sama iz njega potegne, drn pa spet na svoje mesto posadi. Dva k sebi obrnjena delavca to delo bolj gotovo in hitro opravita. V novejšem času so nasvetovali, da se ta sitni plevel pokonča, travnik z govejim gnojem pognojiti, kar pa bode težko pomagalo.

2. Trnati gladež (*Ononis spinosa*, Haarhechel) je trnata rastlina, ki se močno zareja in prezimuje. Le ako se izdere, se da pokončati. 3. Krvavi mlečnik (*Grosses Schälkraut*, *Chelidonium majus*) je bledozelena, prezimujoča rastlina. Cvet ima žolt in rumen razjedaven sok. Ta strupena rastlina se da le pokončati, ako se skrbno podira. 4. Zlatica (*Ranunculus acer*, *Scharfer Hahnenfuss*) je peterolistna rastlina z zlatorumenim cvetjem. Posebno škodljiva je strupena zlatica, ki na močvirnatih travnikih raste in pa žgeča zlatica po muževinah. Vse sorte teh zlatic se morajo ali z izdiranjem pokončati ali pa s pomlajenjem travnika z boljšimi travami zadušiti. 5. Pikasti mišjek in velika trobelika (*Conium maculatum*, *licuta virosa*, *Geflekter Schierling* *Wasserschierling*) je kobuličasta rastlina in zelo strupena in škodljiva. Raste večidel po senčnatih toplih krajih in ob potokih in rekah. Rastlina se mora s korenino vred izkopati. 6. Smrdljiva tudi strupena ločika (*Lactuca virosa*, *Gifflattib*) raste po suhih, pešnatih krajih in je za vsako živino škodljiva. Mora se izdreti, ako se hoče pokončati.

(Konec prib.)

M. Kako dolgo ali kako kratko se mora slama konjem rezati. Skušnje so pokazale, da so konji, katerim se je na mašini kolikor mogoče kratko slama v rezanje zrezala, mnogo bolj grizenju po črevesih ali koliki podvrženi. Umni gospodarji so začeli to prikazen premišljevat in preiskovati in našli so, da se konjem slama ne sme prekratko rezati. Rezanje namreč ne velja prav za prav ko krma, ampak le ko pridevek k nji, da se živali prisilijo drugo krmo, naj je že katerokoli zrnje drobno žvekati in dobro s slino pomešati. Ta namen pa bolj na dolgo rezano rezanje bolje doseže, ko prekratko. To vsakdo lahko sprevidi. Bolj na dolgo rezano rezanje je povsodi in vselej takrat potrebno, če se živini namočeni otrobi ali zdrobljeno zrnje poklada. Predolgo seveda zopet rezanje ne sme biti; $1\frac{1}{2}$ —2 centimetra bode najprej najbolj primerna dolgost. Veča dolgost bi bila ravno tako neprimerna, ko večja kratkost, če tudi manj nevarna.

M. Koliko senica plavica gosenic pokonča. Neki prijatelj vrtov na Angleškem si je vzel trud in čas in je opazoval, kolikor je par plavic svojim mladičem v gnezdo v četrtinki ure iz bližnjih sadnih in drugih dreves gosenic za pičo prinesel. Našel je, da 120 v jedni uri in na dan, po 16 ur rajtan, 1920 gosenic. Toraj v treh tednih, ki jih mladiči do polne godnosti potrebujejo ogromno število 40.320. Če je tudi res, da mladiči v prvih dneh svojega življenja ne potrebujejo toliko, se mora to vrajtati, kar stariši požro, dokler gnezdo delajo in valijo. Iz tega je toraj razvidno, kako potrebno je take drobne pokončevavke škodljivih gosenic kolikor mogoče varovati in njihov zarod gojiti.

M. Zimsko življenje raznih dreves. Sploh se misli, da je življenje v drevju popolnoma zastalo. Za one dele drevesa, ki se zunaj zemlje in na zraku nahajajo, se da to v obče reči, ne pa za korenine. Vzrok temu je namreč ta, da je zemlja saj v neki globočini za nekoliko stopinj toplejša od zraka. Göppert, neki učenjak na Šleskem, je pred kratkim opazil, da drevje tudi v hudi zimi, kakoršne so na Šleskem, ne preneha korenine poganjati. Po tem takem bi toraj bolje kazalo jeseni drevje pre- in posajati, kakor spomladi.

Sejmovi na Štajerskem. 27. dec. Orešje pri Brežicah, Vitanje; 28. dec. Straden.

Sejmovi na Koroškem. 27. Svinec, Labod, Steinfels, Weitensfeld; 28. Metniea.

Dopisi.

Iz Gradca. (V deželnem zboru) so 8. okt. Slovenci glasovali tudi zato, da bi se na Planini zavoljo večje varnosti žandarji nastavili, za kar je pet tamošnjih občin prosilo. Predlog se je sprejel in deželni odbor ima nalogo pri vladi na to delati, da se žandarji na Planini ustanovijo. Na prošnje takih srenj in okrajnih zastopov, ki so prevelike doklade zahtevali, se Slovenci niso nič ozirali, ker so davki že tako preveliki in stroški večkrat nepotrebni. Takih prošenj je bilo na kupe. Kjer je bila pa resnična potreba, so glasovali za to, da se majhna doklada naloži na pivo in žganje ali da se nekaj davka od nepotrebnihs psov pobira. Izmed mnogih drugih obravnav in sklepov hočemo le tiste omenjati, kateri zadevajo samo nas Slovence in pa tiste, kateri so za vse Štajerce enako važni. Take obravnave v gospodarstvenih zadevah so bile: 1. Za popravo in varstvo Savinega obrežja med Kerškim in Brežicami se je dovolilo k prejšnjim 30.300 gld. še 8000 gld. 2. Predlog za varstvo Pesniškega obrežja se ni sprejel, temveč odložil, dasiravno je v tej stvari deželni odbor na temeljiti podlagi postavil za vredbo Pesnice sestavil. Tudi g. dr. Radaj je temeljito dokazal nujno potrebo te postave. Ko bi se Pesnica poravnala, bi se pridobilo 8938 oralov dobre zemlje, posebno

za travnike, pa tudi za druge pridelke. Da se je za zdaj ta važni predlog po liberalnih ustavoverc-
 cih Slovincem na škodo zavrgel, naj služi v poduk
 za prihodnje volitve. 3. Vladi se je naročilo, naj
 Ogersko vlado pripravi in se z njo pogodi, da se
 Mura na Štajerski in Ogerski meji skupno poravna.
 4. Deželnemu odboru se je naložilo, vlado spodbu-
 jati da se poravnanje Savinje bolj temeljito in
 z večo varnostjo za obstanek dovrši. 5. Deželni
 odbor ima skrbeti, da se železniški most, ki se bo
 pri Spodnjem Dravbergu čez Dravo delal, tako
 priredi, da se bo tudi za druge vozove in bojo
 porabljal. Ta predlog je stavil in utemeljil g. dr.
 Šuc.

(Dalje prih.)

Iz Vuhreda. (Pod nemčurstvom) ne
 vzdihuje in ne trpi noben okraj na slovenskem
 Štajerskem toliko, kolikor naš mahrenberški.
 Vse gre tukaj ponemčevanju na roke, zlasti v
 mahrenberški dekaniji grabi nemški živelj vedno
 globljeje med Slovence. V Soboti na primer in pri
 sv. Jerneju ni nobenega človeka pri družbi sv.
 Mohorja, še duhovnikov tamošnjih ne najdeš v
 Koledaru za l. 1879. gotovo edini zgled v čeli
 lavantinski škofiji, vsaka druga fara še je zmogla
 par goldinarjev za sv. Mohorja. Najboljše je v tej
 zadevi na Remšniku, kder je 5 svetnih moških in
 7 ženskih družbenikov, in pri sv. Ožbatu, kder jih
 je zavsema 13. Brezno šteje 5, Mahrenberg 4 (svetna
 samo 2), Muta 5, Pernice zraven župnika samo 1
 uda. Da je zlasti mahrenberška fara jako ponem-
 čena, tega je zraven drugih uzrokov, največ kriv
 penzionirani učitelj Köchl, ki je kakih 40 let v
 mahrenberški šoli nemški podučeval, ker slovenski
 niti besedice ni znal. Otročiči 2—3 zarodov iz slo-
 venske okolice, ki je v Mahrenberg všolana, trpeli
 so brezobzirno ponemčevanje. Jdnake težave in
 krivice trpijo slovenski okoličanje še zato, ker so
 z nemškim trgov v eno politično srenjo stlačeni.
 Vsled tega zapoveduje nemški mahrenberški župan
 in jegovi dedovje, koji so v srenjskem zastopu,
 celej okolici. Ti pa gledajo pred vsem na korist
 trga, česar jim tudi ne zamerimo, vendar okolica
 se zanemarja in trpi. Ovo preziranje bilo je letos
 okoličanom vendar enkrat preveč ter so sklenoli
 ločiti se od trga. Ali tisti den, ko se je imelo za
 to glasovati, prišlo je premalo okoličanov in Mah-
 renberžani so privlekli slednjega črevljarčeka, kro-
 jačeka in lončarčeka in so tako kmete potisnili
 v manjšino. Slovenska okolica ostane prišita nem-
 škemu trgu in si mora dati od tega „komandi-
 rati“. Letina je bila bogata le po senu in slami,
 a zrnja je le pičlo. Krompir je v deževnem vre-
 menu kar v zemlji zgjil. Dosti strahu pa je tudi
 prizadjala nevarna bolezen, po kojoj je pri nas
 dosti svinj v zgubo šlo.

Iz Bizeljskega. (Letina). Radi bi vedeli,
 kako je pri nas z vinom? — Dosti ga je, da je
 mnogim posode zmanjkovalo. Mislím, da se je
 vina pridelalo več kakor 20.000 vedrov. Prodalo
 se je še le kakih 6000 vedrov po 4.50—7.50 fl.

Kteri so v začetku oktobra brali, imajo koj dobro
 robo, v dežji in po dežji je pa slabeje. Grozdje
 je zelo gnjilo, tako tudi slive, jabelka, bruske itd.
 Potem takem se je bati, da vino ne bo obstoječe;
 treba ga bo večkrat pretakati. Pšenice k letu ne
 bomo želi, ker zavoljo prevelike mokrote se ni
 dalo ne orati ne sejati. — Jesti in piti imamo
 letos dosti, dolgov in štibre tudi, denarjev pa nič,
 in ker je zima pritisnila, 8—10° R.— ne bo to-
 vornikov.

F. K.

Iz Konjic. Že lansko leto je v „Slov. Gosp.“
 bilo omenjeno da ima naša 5razredna šola učitel-
 jico zvano: Schubitz (Šubic). Mislili smo, da se
 bo te dve leti, kar je med Slovinci, vsaj toliko
 naučila slovenskega jezika, da bi jo otroci v šoli
 razumeli. Pa zelo smo se pomotili. Nasledek temu
 je, da otroci nimajo nobenega veselja za šolo, še
 manje pa k svoji učiteljici, in da se morajo od star-
 rišev s silo tja poganjati. Ubogi so otroci, ubogi
 smo stariši pri takih razmerah! Res je, da ta go-
 spodična ni več premlada, kar bi bilo uzrok, da
 bi se ne mogla naučiti vsaj nekaj slovenščine, pa
 slišali smo, da neki zna tudi francoski in angleški
 govoriti in da se s prav dobrim uspehom uči na
 citre igrati. Ker v teh predmetih tako dobre uspehe
 dela, mislimo, da bi ta ženska tudi iz slovnice se
 še nekaj naučila, ko bi si malo prizadevala in
 pomislila, da mora vendar nekoliko vestno rav-
 nati, in ozrla na to, da je med slovenskimi otroci.
 Pustite torej, gospodična, citre in vse reči druge in
 se naučite, česar Vam je treba — slovenščine, ako
 hočete slovenski kruh jesti in opravljati vestno,
 kar ste storiti dolžni!

A. K.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Ljubljanski župan, nem-
 čur Laschan, pač ne vé, kako se spodobi vesti
 se nasproti gospodu, katerega je mesto imenovalo
 za častnega meščana. Slavni general Filipovič se
 mu je za ovo čast prijazno zahvalil in naznanil,
 kedaj se pripelja v Ljubljano. Laschan pa tega
 ni povedal nikomur in je sam na kolodvor price-
 petal — brez mestnih odbornikov — Filipoviča
 pozdravljat. Tem lepše je bil Filipovič sprejet na
 Dunaju, posebno pa v Budimpeštu od cesarja, ki
 so mu v svoji palači odkazali stanovanje. Govo-
 rica je, da bo Filipovič postal grof. Ljubljanski
 župan pa si naj pri Slov. Matici kupi knjižico:
 Olikani Slovenec! — Slavni reg. štev. 32., pri
 katerem je naš stotnik Medved bil v Hercegovini,
 je prestavljen na Dunaj in je tukaj obhajal veseli
 in čestiti vhod točno tedaj, ko so državni poslanci
 volili v odbor, ki bi imel razpravljati o Berolin-
 skem miru, vsled katerega smo zasedli Bosno in
 Hercegovino. Poslanec Herbst in jegovi pristaši
 mislili so, da bodo odborniki vse zavrgli. Ali
 zmotil se je; večina je za odobrenje Berolinskega
 miru in je le Herbstov predlog, naj bi se grof
 Andrassyjeva politika pograjala, odločno zavrgla,

ravno tako tudi predlog Groholskijev, ki je hotel upliv Rusov na Balkanu omejen imeti. Vse to bilo je zavrženo, voditelji ustavovercev so od lastnih prijateljev dobili sramotno brco in prav debelo zaušnico. Nektare je to tako zabolelo, da so poslanstvo za delegacije odložili n. pr. jud Kuranda, brbljavi Schaupt itd. Gledé Berolinskega miru so ustavoverci uže rep potegnili nazaj, bržčas bodo jednako storili zastran vojaške postave, katere še niso podaljšali, čeravno je to uže storil ogerski državni zbor. Naš finančni minister tirja, naj se mu dovoli za 20 milijonov izdati zlate rente, 40 milijonov papirne rente, t. j. državni dolg pomnožiti za 60 milijonov, ogerski minister grof Szapary pa zahteva dovoljenja za izdanje 40 milijonov zlate rente, da poplača 22 milijonov, katere je Ogerska pri judu Rothschildu izposodila in uže potrošila. Za ogerske davkeplačilce prihaja čedalje bolj hudo. V novem letu baje sedanji državni zbor ne bo več sklican; nove volitve pa bodo meseca marca. Na to nam treba uže sedaj misliti. Zopet je slišati, da bo grof Potocki dobil nalog sestaviti novo — ustavoversko ministerstvo! — Iz Tridentinskega na Tirolskem se mnogo ljudi seli v južno Ameriko, ovi teden se je odpeljalo 400 oseb. — Tiroleci so iz večih mest generalu Filipoviču doposlali zahvalnico, da je tako razumno in slavno premagal Turke in kristijane rešil izpod krutega več stotinetnega jarma! Tudi Hrvati delajo tako, mesto Varaždin je slavnega generala imenovalo za častnega meščana! Bosenski poslaniki bili so od cesarja v Budimpeštu častno sprejeti in na obed povabljeni. Med poslaniki je Sarajevski župan Pasič-beg, ki je izročil pismo, v katerem Bosnijaki prosijo, naj jih svitli cesar sprejmejo kot zanaprej vselej verno udane državljane. Cesar so jim odgovorili, da bodo za vse po očetovski skrbeli. Pri obedu so se prijazno s poslaniki razgovarjali, zlasti o kupčijskih zadevah. Iz Budimpešta se vrača mnogo poslanikov domov nad Zagreb, drugi pa nad Dunaj, Trst in Spljet. Magjari in Hrvati se utegnejo porazumiti; Tisza je baje hrvatskim poslancem obljubil Dalmacijo. Djakovački škof Strosmajer bil je te dni pri papežu v Rimu in je sedaj na Dunaju; pravijo da zarad katoliških zadev v Bosni. Za stavljenje katoliške cerkve v Zenici so svitli cesar darovali 500 fl. V Sarajevu vnel se je hud požar, ki je precej mesta pokončal. Zboleli ljudje v Bosni in Hercegovini pogosto umirajo, v Sarajevu po 10—15 na den, to pa večjidel vsled hudega legarja. V veliki bolenišnici na Čengič-agejevi pristavi blizu Sarajeva sedaj ni nobenega ranjenega ali bolenega Slovenca več!

Vnanje države. Italijanski kralj išče novih ministrov, ki bi mu pomagali vsled neverstva, oderuštva in uboštvá razdevano kraljevstvo vladati. Laška kraljica včasih vendar v kako cerkvo pogleda sedaj, ko je zdvijan socialista jenega moža očitno na ulici zabosti htel, kralja pa nikoli ni videti

v hiši božji. — Na Francoskem mora čuden red biti, ker tamošnji freimaurerski ministri nič ne storijo dijakom, kateri svoje profesorje s grdim zvižganjem, če ti kaj verskega čuta pokažejo, motijo in iz učilnic tirajo; ministri še take profesorje celó iz službe podijo. — Voditelj nemških katoličanov, Windhorst, je v pruskem državnem zboru nasvetoval, naj se šolske sestre pustijo, kder še niso iztirane. Lutrovski minister Falk je pa srdito odgovoril, da za las ne odjenja od „kulturne borbe“, t. j. od preganjanja katoličanov. Na to je Windhorstov predlog bil zavržen. To kaže, da Nemčija ne dobi verskega miru, dokler bo nemški cesar imel take ministre! V Darmstadtu je vsa rodbina velikega vojvode na vratni vnetici zbolela, ena princesinja je umrla z nadvojvodinjo vred, hčerjo angleške kraljice! Bismark je z avstrijskimi poslaniki dogovoril novo kupčijsko nagodbo, ki bo pa samo eno leto veljala! — Stari Viljem je baje zopet papežu pisal! — Grki iščejo 60 milj. na posodo za vojniške priprave. — Albanci hočejo od sultana odstopiti. — Bolgari bodo 6. jan. volili prvokrat svojega kneza! Turškega finančnega uradnika Schmida (Nemca v turški službi) pa, ker je hotel davkarijske denarje pobirati, so takoj pregnali! V Carigradu je nastala velika rabuka izstradanih ljudi, sultan je mislil, da ga hočejo ubiti, in je tedaj mnogo sumljivih služebnikov dal ubiti, zapreti ali iz mesta izgnati. Z Angleži pa kuje novo nagodbo, izročiti jim hoče več trdnjav in mest, angleški kramarji pa mu bodo z denarji pomagali, Vsled tega se Rusi in Angleži čedalje bolj pisano gledajo. V Aziji marširajo 3 ruski generali vedno bliže proti Afganistanu, namreč Lomakin, Abramov in Ivanov. — Angleže v Afganistanu stiskavajo zima in bolezní. Jihovi oddelki malo prodirajo, marveč delajo šance v soteskah, kder so se ugnezdili. Ne upajo dalje, dokler si za seboj ne napolnijo dovolj veliko magacinov s živežem in strelivom. Afgani se zbirajo v Kandaharu! Čuti je, da baje Angleži ulovljene Afgane vesijo. No, to kaže, da so Angleži pravi zavezniki turških divjakov!

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradca do Sarajeva.

(Dogodki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

Osek, nemški Eseg, šteje do 2600 hiš in 20,000 prebivalcev. Rokodelstvo ni toliko znamenito ali trgovina s žitom in kožami je velike važnosti. Mnogo bi pridobilo mesto, ako bi hotela vlada železnico omisliti iz Oseka v Brod. Morebiti bi šlo, ako bi se Magjari ne protivili s vsemi štirimi. (Naposled so se Magjari udali, vendar tako da so nam ugodno železnico iz Siseka v Banjolu zabranili, do Broda pa sebi na korist železnico potegnili ne iz Oseka, ampak 6 ur niže od

Dalje, kder je blizu čez Donavo most Alfölske železnice, ki prihaja globoko iz Magjarije — iz Szegedina. Zabranjena železnica iz Siseka v Banjoluško škoduje hrvatskej, kranjskej in štajerskej kupčiji in je kriva, da vojaki v Bosni veliko več stanejo in še pogosto pomanjkanje trpijo, ker se jim iz Dalmacije in Srbije ne more vse potrebno hitro in točno dopošiljati. Ur.) Okolico mestno krasijo košati drevoredi in pa trije veliki vrtovi: Pejačevićev, cesarski in mestni. Prvi, podoben Schwarzenbergovemu v Beču, je bogat na krasnih iztočnih cvetlicah in drevescih, kakor palmah, oleandrih, kaktusih, figovih in pomerančnih drevesih itd. —

Cerkev je katoliških 5; edna nezedinjenih Grkov, in židovski tempel. Ta je, kristijanom na sramoto — najlepši in najveličastniši. Jdnakega še v Beču ni najti. Stane pa veliko tisoč in tisoč gold., kterih je še neki skoro polovica na dolgu. Ali Izraeliti bodo že skrbeli, da poravnajo dolg; vsaj imajo po večem vso trštvo v svojih rokah; kakor tudi najbogatejše štacune, najkrasnejše kavane in najlepša stanovanja. To je prava kuga za Slavonijo, da se po njenih mestih izvoljeno ljudstvo tako naseljuje in udomačuje. Ž njim dohaja največ tujega, zato škodljivega življa v deželo. Čudno je vsakako, da ravno v Avstriji židovi cvetó, kakor češnje v maju. Neke novine so pisale l. 1875., da pride na 15 prebivalcev v Beču 1 žid. Izmed 360 advokatov je 300 in izmed 400 zdravnikov tudi okoli 300 izraelskih. Dve najvažnejši reči javnega življenja: časnikarstvo in denar, sta v njihovi pesti. Ali kako počenjajo ti moževi, da postajajo nagloma taki bogatini? Nedavno je še bil marsikteri suh, da mu je bilo lahko skozi rebra novine brati, ali sedaj že dohaja jegovo premoženje do 100 tisoč goldinarjev. „So li delali in se potili? So vstajali za rano zjutra in pozno v noč pri svetilnici posedavali? Prenašali li so glad, vročino, zimo z voznički, ali so vezali metlje in drva po hostah cepali in zbirali? Zasukali so kedaj kako kladivo, cepec, iglo, sekiro ali šilo? So li držali za plug, za brano, so kopali v vinogradih, so sadili krompir, kosili travnike, so li žagali, pilili, politirali, tesali, zbijali? Ali so služili domovini le s tem, da so bili na železnici stražaji? Ne, tega ne, tega vsega ne, vsega milijonkrat ne. In vendar so bogatejši, mnogo bogatejši od kristijanov. Kako je prišlo, da konj ni dobil ovsa, kterega si je prislužil, med tem ko je vragljiva mrha, ki ni uda stegnila, žakelj s vsem ovsem na-se potegnula! Tako je prišlo po zvijačah in vragolijah židov in po zaslepljenosti kristijanov. Poslednji naj bi si zapomnili, da nikoli ne začnejo s prvimi barantije; da od njih nikdar ne izposodijo denarjev, da jim ničesar ne zaupajo. Ni treba sicer žida sovražiti, tudi on je tvoj bližnji. Kedar ga najdeš v revah in stiskah — pa ne bode se tako lahko prigodilo — bodi mu usmiljen Samaritan. Drugače pa ga pusti pri miru. On naj hodi svojo pot in ti svojo.“ Tako se svarijo v

neki knjižici kristijani pred židovi na Nemškem, kar velja tudi za naše kraje posebno za Slavonijo.

Za izobraženje mladine Osečanske skrbê: „glavna gradska učiona“, gimnazija in realka. Podučilni jezik je hrvatski, kterega se morajo tudi židovski otroci učiti, kar jim neki zelo preseda, posebno onim na realci, kterih je nadpolovična večina. Na dalje najdeš v Oseku dve tiskarni. V „Sandor-ovi“ se tiskata dva hrvatska lista: Branislav, ki izbaja sredo, petek in nedeljo pod uredništvom g. Martina Polić-a, in „Glasnik biskupije Djakovačko-Sriemske“, kterega je lastnik ordinarijat v Djakovu, urednik pa g. dr. Josip Kuhner. Kakor čujem, zalaga ta list največ urednik sam in pa vladika veleznani Josip Juraj Strossmayer, ki je rojen Osečan, sin priprostih starišev. Edini mu brat Matija že počiva od l. 1841. na pokopališču v Gornjem mestu, kder mu je postavil biskup lep spomenik „iz bratske ljubavi.“ (Dalje prihod.)

Smešničar 51. Jezična žena, mati še bolj jezične hčeri, je nekokrat hudo nevoljna bila, ter svojemu moževi jezno djala: ljubi Bog, kako hudoben jezik ima najina hčer, hotla bi sedaj vedeti, od katerega izmed naju da ga je dobila, od mene ali od tebe? Mož jej mirno zavrne: od tebe gotovo ne, kajti ti ga še zdaj imaš! A. F.

Razne stvari.

(Svitli cesar) so 200 fl. darovali za stavljenje novega šolskega pošlopja pri sv. Jerneju v Razvanjem in za steze Ribnici 100, Soboti in Trofinu 200 fl.

(Cesarjevič Rudolf) se je v Pragi pri streljanju v kiši ranil med palec in kazalec leve roke; rana srečno celi!

(Zvon) lepoznanški list s podobami; V. tečaj izbaja po dvakrat na mesec; vsaka številka z izvirno podobo; „galerija slovenskih pesnikov z životopisi; pesmi, povesti, zgodovinski, naravoslovni, lepoznanški in dr. spisi. Naročnina 5 gl. za vse leto; 2 gl. 50 kr. za pol leta. Naslov: Redaction des ‚Zvon‘, Wien, Währing, Herrengasse 74.

(Prekmurski Slovenci) so zgubili svoj edini politični list. „Priatelj“ kojega je uredoval g. Augustič Imre, prenehal je izhajati.

(V štacuno vdrl) so trgovcu g. Šornerju v Šoštanju ter ukradli 100 fl. v denarjih:

(Mlin in kovačnica pogorela) je pri sv. Petru v Savinjski dolini.

(Častno srenjčanstvo) podelilo se je v Trbovljah g. Eichelterju, ki izstopi iz službe pri Trboveljski družbi za kopanje premoga!

(Bankovce ponarejal) je fotograf Koller v Konjicah; sodnija mu je ovo obrtnijo zabranila!

(Srenja Kaniška) pri Ptuju je razdrta, nekaj nje pripade mestu, ostanek pa bo posebna srenja z imenom: Vrstje!

(Ponarejenih desetakov) so zasledili v Mariboru in v Celju: naj tedaj vsak dobro pogleda, preden tak denar vzame!

(Tepež) bil je v Račah, kder so enega fanta nevarno ranili, enega pa 5 dni poznej pri isti krčmi s sekuro ubili.

(V Rotenbergu) nad Mariborom je posestniku J. Karničniku nekdo ukradel bankovcev, srebra, zlatov in oblačil, vse skup v vrednosti 800 fl.

(Spremembe pri učiteljih.) Peteroletnino 1. dobili so g. Ignacij Cizej na Vrnskem, 2. pa gg. Juri Uranič pri sv. Ruprtu in Štefan Končan v Mariboru, nadučitelji postali so gg. Jožef Čížek v Pilstanju, Janez Voglar v Planini, Martin Čokel v Kostivnici.

(Kot okrajni sodniki) pridejo H. Thurn v Sevnico, dr. Eminger v Kozje, G. Šnedic v Gornji-grad, A. Walter v Rogatec, pl. Binnenthal na Vrnsko. Za adjunkta gre J. Langerholz v Celje, dr. Pauer v Maribor l. p. V. Haslinger v Slovenjigrade in dr. A. Nemanič v Konjice. Okrožni sodnik Heinricher v Celju postal je dvorni svetovalec!

(† Č. g. Jožef Lukner) najstarejši zlatomešnik je umrl v Ljutomeru blizu 85 let star. Najstarejši zlatomešnik in starosta Lavantinskih mešnikov so sedaj preč. g. Anton Žuža, kanonik, nadžupnik in dekan v Laškem!

Dražbe III. 23. dec. Janez Klušar na Valci 2274 fl., Andraž Kit v Kostivnici 920 fl., Jožef Račko v Bukovjem, Anton Pleunik (Rupnik) 1516 fl. v Šmariji; 24. dec. Štefan Supančič pri Ponkvi (sv. Vid), Janez Lukman v Adrijancih 1350 fl.

Lstič uredništva. Č. g. N. v Sarajevu, pristrčna hvala, oboje pismo je došlo. G. A. Grabič v C. hvala za voščilo. G. B. v Zagrebu: prihodnjič; jednako g. K. pri Gorici. Dopolnani smešničarji in dopisi prilično!

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

1 Hl. = 1⁶³/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 1/2 funta.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.		
Maribor . . .	6	40	4	40	4	30	2	60	4	40	4	60	4	50
Ptuj	5	35	3	40	3	25	2	20	3	45	3	40	3	45
Varaždin . . .	5	—	3	50	3	10	2	30	3	—	3	30	3	20
Dunaj } Pešt } 100 Kilg.	10	60	7	10	10	80	7	10	6	10	6	85	—	—
	9	95	6	10	8	50	5	60	4	40	4	75	—	—

Loterijske številke:

V Trstu 14. decembra 1878: 26, 63, 31, 46, 3.

V Lincu " " 40, 16, 38, 31, 10.

Prihodnje srečanje: 28. decembra 1878.

Sirovi loj

kupujejo vsaki čas po najvišji ceni

Karl Pamperl-ova sina,

Topilnica za loj, svečarija in mlarnica,
zaloga vžigalnih, svetilnih in maščobnih tvarin

v CELOVCI na Koroškem.

☞ PONUDBA. ☜

Dve deklici, gospodični se sprejmete na preskrbovanje in poduk v šivanju in risanju za prirezovanje, v izdelovanju perilne in druge obleke. Kdor želi, se mu tudi obleke prirežejo in zložijo. Obleči za deželo izdelani iz seboj prinešene robe se prodavajo po 2 fl. in više. Ondi se dobivajo tudi obrazci za prirezovanje. V Mariboru, Schillerstrasse šte. 6 pritleh, na desni strani od velikih vrat!

2—3

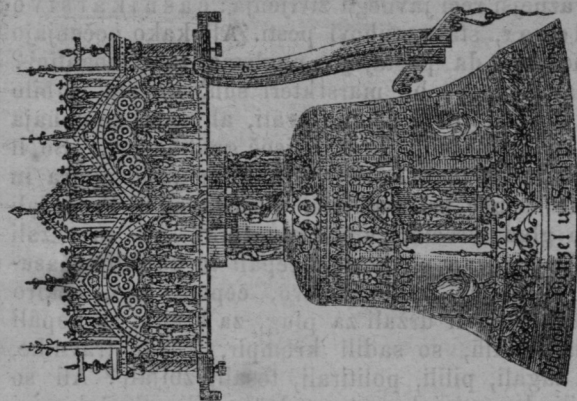
LIVARNA,
Badgasse Nr. 9
blizu sl. cerkve.

C. kr. izk. pr.

Številnih priznanih
za zlate zvonove
je privedjenih za
ogled.

zvonarna in livarna
g. Janeza Dencel-na in sinov
v MARIBORU

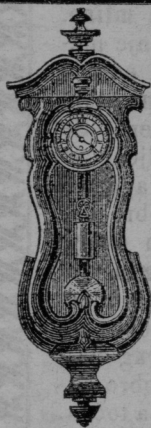
zliva posebno izvrstne zvonove iz najcenejše zvonovine v vsakej velikosti s iz nova izumljenimi preglbnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadne debele, lite tečaje) na vsakojaki glas, katerega koli kdo želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali kot spolnilo že obstoječih starih zvonil z jasnim in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s starim nebi vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakoršno pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz hrastovega lesa in sicer po novem načinu z blazinicami na perutih takó, da se zelo lahko zvonil in v zvoniku nič ne tresse.

☞ Ilustrirane obrazce dopošljemo, kdor jih želi, brezplačno po pošti!

Priloga k „Slov. Gosp.“ šte. 51.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 61.70 — Srebrna renta 62.80 — Zlata
72.60 — Akcije narodne banke 787 — Kreditne akcije 231 —
20 Napoleon 9.35 — Ces. kr. cekini 5.58 — Srebro —.

**DARILA
za Božič
in novo leto**

Zaloga ur, dobro
odbrana,

F. Dietinger-ja
v Mariboru,

nasproti kavarni Pichs-ovej

priporoča najlepše in izvrstno regulirane ure
z 2letnim poroštvom, po sledečem ceniku:
Sreb. cilindrice 9, 11 do 13 fl. | Zlate za gospe 20, 25 do 30 fl.
" za gospe 10, 12 „ 14 „ | „ remontoire 30, 50 „ 100 „
" ankerce 14, 18 „ 22 „ | „ ankerce... 30, 35 „ 40 „
Sr. remontoire 18, 26 „ 36 „ | Zl. remontoire 50, 100 „ 200 „

Vsakovrstne ure v perpendikeljnem 10—100 fl.
Lesene hišne ure 1 fl. 50 kr. — 15 fl.
Naročila proti poštnemu povzetju se točno
izvršujejo, neugodne reči z ugodnimi zamenjajo.

Za darila ob Božiču in novem letu

priporočujem dobro odbrano zalogo blaga
po znatno znižani ceni: robo za suknje in
hlače, ogrinjala za gospode, vsakovrstne vol-
nate ruhe za ženske, razno oblačilno robo
za gospe, črni luster, kažmir, klot, beli piket,
modri pa tudi raznobarvani barhent, volnate
robce mnogotere velikosti, perkale, plavi tisk
ali druk, volnate tkanine, pravo platno, šifon,
madapolan, molin; sploh vse v mojo kupčijo
spadajoče reči prodavam po nezaslišano nizki
ceni, da bi zalogo brž izpraznil. Za dobroto
blaga sem porok.

JOŽEF BERGLES

2—2

v Mariboru, na velikem trgu, na
voglu stolne ulice.

*Fanta potrebno izšolunega in iz dobre hiše sprej-
mem takoj za učenca ali praktikanta!*

Prostovoljna prodaja.

V Žavskem trgu se bo 23. decembra t. l. ob
9. uri predpoldnem po prav nizki ceni prodala
lepa novo zidana hiša št. 40, ležeča v sredi trga
in obsegajoča 8 sob, 2 kuhinji, prodajalnico z ma-
gacinom, tri velike kleti, dalje gospodarsko po-
slopje, kravje in svinjske hleve in zraven dobro
obdelovani vrt. Na dalje se bodo tudi pri sv.
Jederti, 1/2 ure od Žavca, proti jugu ležeči vino-
grad z velikimi poslopji vred prodajal.

Vsakemu obrtniku, posebno trgovcem in krē-
marjem, se to posestvo gorko priporoča. Kdor želi
še kaj več izvedeti, naj se oglasi pri gospodu Dr.
Sernecu v Celju!

Sadna drevesa

iz drevesnice pri sv. Petru pod Mariborom
se bodo vsa razprodala, ker se bo dreves-
nica opustila; drevese je 8000 mošanckerjev,
zlahntih črešenj in drugih sort, vsako po 20--60
kr. Tudi je ondi več tisoč divjakov dobiti!

Janez Stegar

3—3

učitelj pri sv. Petru pod Mariborom.

Oznanilo in priporočba.

P. n. občestvu dajem uljudno na znanje,
da sem sedaj, ko sem 10 let prirezač bil pri
g. Scheikelnu v Mariboru, pričel lastno pod-
vzetje tukaj v

Supanovi hiši v gosposki ulici.

Pri tej priložnosti si dovoljujem častito ob-
čestvo, zlasti p. n. duhovščino, uradnike, uč-
telje itd. upozoriti na svojo veliko zalogo
blaga za suknje in hlače ter se za izdelo-
vanje oblačil po vzeti meri priporočam. Tudi
imam bogato zalogo uže naretih oblačil za
gospode in fante, delo je solidno, cena naj-
nižja. Ob enem prosim, da se mi zaupanje,
katero sem v prejšnji službi užival, ohrani
tudi v mojem novem početju ter si bodem
vselej prizadeval mu zvesto ustrezati!

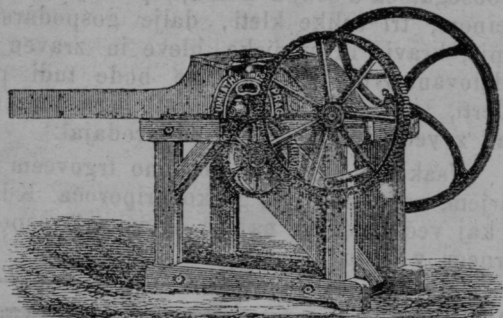
Janez Kiker

krojaški mojster v Mariboru,
v gosposki ulici šte. 24.

9—10

Podpisana trgovca

priporočujeta veliko zalogo poljedelskih in gospodarskih mašin, posebno kot izvrstne pri-
poznane **mlatilnice na gnanje z roko** ali z vitalom, ki imajo plošnate ali
okrogle klinčke; letos po izredno znižani ceni, namreč samo 100 fl. ena, to pa pri nas
v štacuni v Celju.

Prodajemo dalje raznovrstne čistilne mline,
vejavnike, trijerje za čistenje in prebiranje ple-
velnatega in smetljivega semena, potem enojne
in dvojne pluge najboljše izdelave, rezne stole
in rezne mašine po najnižji fabriški ceni. Še
bolj cene take mašine od drugod dobljene so
gotovo to, le ker so toliko slabše. — Naposled
priporočata slavnemu občinstvu svojo dobro od-
brano zalogo železa, okovov za okna in dveri,
umetnih ognjišč, železnih peči, novih vagin ute-
žev, posod za suhe in mokre reči, bakrenih in že-
leznihih kotlov za kuhanje svinjske hrane, dobro po-
zlačenih nagrobnih križev in kovinskih trug naj-
lepše izdelave. Roba je vsa dobro od-
brana, cena najnižja, postrežba točna.

Wogg & Radakovits

trgovca z železjem pri „zlatem sidru“ zum
goldenen Anker v Celju.

NAZNANILO.

Podpisano ravnateljstvo si dozvoljuje p. n.

društvenikom vzajemne zavarovalnice v Gracu

uljudno naznaniti, da se vplačevanje društvenine za leto 1879 prične 1. januarja 1879,
katero zamorejo vselej poravnati ali pri ravnateljstvenski blagajnici v lastni hiši zavoda
v Gracju, Sackgasse h.-št. 18/20., ali pa pri distriktnih komisarijih.

Tisti p. n. društveniki, kateri so svoja poslopja uže l. 1877 dali zavarovati in
še dalje pri našem zavodu zavarovani biti namislijo, dobijo delež od v imenovanem letu
prigospodarjenega dobička, vsak po 10%, ali deset odstodkov od društvenine za leto
1879 predpisane, tako da bo

vsak taki zavarovanec leta 1879 za 10% znižano društvenino imel plačati.

Ob enem priporočuje ravnateljstvo

zavarovalni oddelek za pregibne reči

ter svetuje proti ognju zavarovati: pohištva, živino, zrnje, seno, mašine, vsakovrstne
pridelke, zaloge blaga itd. potem zavarovanje zreal zoper poškodovanje po ognju ali
po vbitju!

Ravnateljstvo

vzajemne zavarovalnice proti ognju
v Gracju.